

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Jeg tror nok, vi snakker en lille smule forbi hinanden. Jeg siger, at det selvfølgelig i dommen er gjort op, at enhver kan købe en ejendom i Danmark, hvis man har midlerne til det, det er bare sådan i det oplæg, der nu ligger, at vi stadig væk ønsker, at der skal være helårsbolig i ejendommen, det vil sige, at hvis den pågældende ikke ønsker at bo der selv, vil den pågældende være forpligtet til at udleje sin ejendom, således at der er helårsbeboelse med tilmelding til folkeregistret, så det ikke bliver sommerboliger.

Men det er jo en del af det lovforslag, som vi nu efterfølgende får forelagt, og så må vi tage drøftelserne til den tid.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er glad for at få bekræftet ud fra det, hr. Allan Niebuhr nu har fortalt både i sin ordførertale og i de svar, han har givet, at der er så meget usikkerhed omkring det her. Jeg er glad for, at Dansk Folkeparti simpelt hen har valgt at holde sig fra det.

(Kort bemærkning).

Allan Niebuhr (KF):

Det var bare en konstatering, der var ikke noget spørgsmål.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Så siger vi tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, og den næste ordfører er fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at den dom for mig og Det Radikale Venstre kom som en stor overraskelse, lige så vel som den gjorde for alle mulige jurister inklusive Højesteret, og hvad ved jeg, sådan som det også fremgår af notatet. Så det er jo sådan set temmelig legitimt at være overrasket. Vi troede på linje med alt, hvad der står her, at den hellige grav var vel forvaret, men det viste den sig jo i allerhøjeste grad ikke at være.

Da der nu har været meget tale om, om man er ked af det, eller om man ikke er ked af det, og det åbenbart er afgørende, så vil jeg godt sige, at jeg er enormt ked af den her dom. Det skal der overhovedet ikke herske nogen som helst tvivl om. Jeg synes, det er en ulykkelig dom, og jeg havde meget gerne været den foruden, men den

er der altså, og så må vi så gå ind i arbejdet med den.

Kl. 19.55

Jeg bliver så også nødt til med det samme at sige, at jeg altså ikke tager så let på det, som Venstreordføreren og den konservative ordfører gør. Jeg tror ikke, det bliver så enkelt, men det er så en anden sag. Jeg tror, det er mere alvorligt at få fastholdt så meget af det, vi har haft før, som muligt, det tror jeg faktisk er svært.

Vi står bag det forslag til vedtagelse, der er, men jeg vil også med det samme sige, at vi ikke har taget stilling til, hvordan lovforslaget skal se ud. Vi vil meget gerne have en meget mere udtømmende diskussion om, hvordan man bedst kan komme videre her. Vi har med andre ord ikke sagt ja til regeringens forslag på forhånd, men jeg vil også sige, at jeg synes, at det er o.k., at regeringen fremsætter et forslag, så vi ligesom kan få lukket et hul, nemlig det, at forslaget gælder fra den dag, det er fremsat. Og så må vi tage det derfra og se om det skal være en midlertidig lov, at vi altså gerne vil drøfte det videre, fordi vi ikke synes, det er optimalt, hvad regeringen gør, eller om vi skal sige, at vi altså får tilstrækkelig tid til at undersøge alting, for vi er jo under et vist tidspres, må vi jo indrømme. Vi kan ikke sige, hvad vi skal på nuværende tidspunkt.

Vi føler trang til at arbejde meget mere med det her, end vi har gjort, og det bliver vi så også nødt til at gøre, uanset at vi godt kan diskutere traktater og alting, for jeg betragter det også som en alvorlig ting. Men jeg er enig med fru Mette Gjerskov i, at det der med traktater jo altså er noget, der ligger et stykke fremme, så vi er nødt til at gøre noget inden.

Jeg vil gerne underbygge, hvorfor jeg ikke er sådan hundrede procent sikker på, at vi bare skal sige ja til regeringens model, hvis den nu er sådan, som vi har jo hørt om i radioen. Det er selvfølgelig, fordi vi er gået ind og har læst det der notat, som arbejdsgruppen i ministeriet selv har lavet og selvfølgelig også dommen, og har kigget på, hvad det egentlig er, der står.

Der står jo, at Domstolen har kigget på, om der er restriktioner for den frie kapitalbevægelse, og man har konstateret, at det udgør bopælskravet. Det er en restriktion på den frie kapitalbevægelse. Så står der også, at vi har nogle muligheder for at sætte nogle betingelser, altså i realiteten nogle undtagelser, på den frie kapitalbevægelse, nemlig nogle almene hensyn, som vi ønsker opfyldt. Og der siger man også, at det så-dan set er o.k., hvad man har skrevet, det er o.k.